

stemt og ubetinget Anvendelse og navnlig til en bestemt Person. Af saadanne Tilfælde have vi her i Thinget haft flere, om just ikke mange — jeg erindrer dem meget godt og har selv taget Deel i Forhandlingerne derom — men jeg er overbevist om, at det ikke skal kunne modsiges fra nogen Side, at man har fundet det meget betænkeligt, at flige Bevillingsforslag bragtes frem fra Thingets Side; jeg holder mig forvisset om, at det skal kunne paavises, at saavel Formanden for de forskjellige Finantsudvalg som Ordføreren for disse, nemlig for de første, ligesom ogsaa den for Diebliffet fraværende Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meget bestemt have udtalt, at naar man skulde gaae ind paa saadanne Forslag, saa skulde det kun være, forsaavidt Ministeriet ikke havde erklæret sig derimod; jeg skal i Rigsdagstidenden kunne paavise de bestemteste Vittringer i saa Henseende. Man vil finde, at man i de forskjellige Tilfælde har yttret sig omtrent saaledes: Sagen er i og for sig betænkelig, men da vedkommende Minister har udtalt sig paa en saadan Maade, at han har vedkjendt sig Forslaget, vil man kunne gaae ind derpaa. Dette er den virkelige Situation, saaledes som den hidtil igennem Erfaringen har udviklet sig her i Rigsdagen; den er vel ingenlunde en saadan, at der paa Finantslove eller Tillægsbevillingslove ikke fra Rigsdagens Side skulde kunne fremkomme Forslag om yderligere Bevillinger til et bestemt Formaal, eller til en bestemt Person, men det tør jeg bestemt udtale — og det skal ikke kunne modsiges — at det ingenlunde her i Thinget har vist sig, at man har villet forsøge paa og fastholde paa Budgettet eller en Tillægsbevillingslov at sætte en saadan Bevilling igennem, naar det fra Ministeriets Side erklæredes, at det maatte modsætte sig den.

Det var disse to Hovedbetragtninger, som min Collega fremsførte, og som jeg har tilladt mig noget udførligere at udhæve, eftersom det forekom mig, at de fra flere Sider uden Grund ere blevne angrebne.

Jeg skal paa ingen Maade forfølge de mange andre Ting, der ere fremkomne under

Debatten, eller de forskjellige Motiver, der ere bragte frem, og som skulde lede til at antage eller forkaste Forslaget; jeg mener, at man i den Henseende med Bestemthed maa og skal gaae ud fra, at naar Afstemningen finder Sted, kan der ikke i den lægges nogen Dom enten om Berettigelsen og Retmæssigheden af den offentlige Anklage, som Folkethinget i sin Tid har reist, eller om den offentlige Anklagers Dygtighed og Udholdenhed med Hensyn til Udførelsen af hans Hverv, eller om Udsaldet af Rigsretsdommen; vil Noget gøre det, saa hører det til den Slags Ting, som man ikke kan forhindre, men kun kan protestere imod som aldeles uberettiget. Jeg skal heller ikke meget udførligt gaae ind paa et Motiv, som en æret Rigsdagsmand har udhævet; saameget mindre som det neppe engang af det ærede Medlem selv blev fremsført for Alvor, nemlig: at Thinget skulde stemme for Forslaget just for derved at vise, det havde Myndighed til at sætte en Bevilling igennem trods Ministeriets Modstand. Det kom iøvrigt fra en Personlighed, hvis Vittringer her i Thinget have og bør have en meget stor Vægt, nemlig fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), men det kom frem saaledes, at det mere, om jeg saa maa sige, havde en skjertsende Natur, saa at jeg som sagt maa troe, at den ærede Rigsdagsmand ikke selv meente noget ret Alvorligt dermed, ikke selv opfattede det som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), der tog det meget alvorligt. Den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand havde som bekjendt ved nærværende Sags 2den Behandling erklæret, at han ikke vilde stemme for Forslaget, og han anførte de Grunde, som ledede ham til denne Beslutning, men i Begyndelsen af Gaarsmødet yttrede han, som det syntes, tværtimod Tilbøielighed til at ville stemme derfor, idet han, som det forekom mig, især blev fristet dertil ved det Løkkende i at stemme mod Ministeriet; jeg veed nu vel, at dette for ham er en ganske særdeles Fristelse, for hvilken han i de allerfleste Tilfælde ligger under, men jeg vil dog haabe, at det ikke vil blive Tilfældet i nærværende Sag.